

Sygn. akt IV KK 146/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Zbigniew Puzkarski

SSA del. do SN Dariusz Czajkowski (sprawozdawca)

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie **Z. G.**

skazanego z art. 209 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk.k.

w dniu 2 czerwca 2015 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w K.

z dnia 11 lutego 2014 r.;

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w
K. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym kasacją wyrokiem nakazowym z dnia 11 lutego 2014 r., Sąd Rejonowy w K. uznał oskarżonego Z. G. za winnego popełnienia czynu z art. 209 § 1 k.k. i przy zastosowaniu przepisu art. 58 § 3 k.k. wymierzył mu karę 2 lat

ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Orzeczenie to nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się w dniu 15 marca 2014 r.

Kasację od tego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze – na korzyść skazanego – wniósł Prokurator Generalny. Zarzucił on wyrokowi rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 58 § 3 k.k., polegające na wymierzeniu skazanemu za popełnienie przestępstwa z art. 209 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. kary 2 lat ograniczenia wolności, podczas gdy przepis ten odnosi się tylko do sytuacji, gdy czyn zabroniony zagrożony jest wyłącznie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, nie ma natomiast zastosowania do przypadków alternatywnego zagrożenia karą pozbawienia wolności i karami nieizolacyjnymi.

W konkluzji kasacji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Nie ulega bowiem żadnej wątpliwości, iż Sąd Rejonowy wymierzając oskarżonemu karę 2 lat ograniczenia wolności, przy zastosowaniu przepisu art. 58 § 3 k.k., dopuścił się obrazy wskazanego przepisu prawa materialnego. Rację ma Prokurator Generalny, że przepis ten odnosi się tylko do sytuacji, gdy czyn zabroniony zagrożony jest wyłącznie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, nie ma natomiast zastosowania do przypadków alternatywnego zagrożenia karą pozbawienia wolności i karami nieizolacyjnymi (patrz też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2012 r., IV KK 322/11, OSNKW 2012, z. 9, poz. 94).

Należało zatem w zaskarżonej przez Prokuratora Generalnego części wyrok uchylić i tylko w tym zakresie sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

